

eGrădini

Locul unde florile își zâmbesc!

Grădina de apă

Ecosistem cu un echilibru fin, grădina de apă își arată frumusețea de primăvara și până toamna

Trandafirii, mici minuni multicolore

Grădina dvs n-ar fi la fel de frumoasă fără ei

Crinii, vedetele verii

Impresionați prin culoare, ținută și parfum, crinii ne încântă pe toată durata verii

Caietul cu notițe practice

Chiar dacă nehotărâtă în privința temperaturilor, cu vânt puternic și cu precipitații haotice, primăvara ne-a dat ocazia, printre altele, să ne încântăm privirea cu albul pur al ghiocelor și catifeaua multicoloră a lalelelor, să ne bucurăm de parfumul zambilelor și al narciselor... Am avut prilejul să analizăm deciziile luate în toamnă în privința grădinilor noastre, să facem liste de achiziții pentru sezoanele viitoare, să observăm cum se adaptează anumite plante în amplasamentele alese.

Și dacă până acum nu v-ați făcut un caiet de observații, ar cam fi cazul să începeți. În caiet e bine să notați lucruri practice despre furnizori, calitatea plantelor, comportamentul lor, propuneri pentru viitoare scheme de amenajare. Tot acolo ar trebui să semnați anumite lipsuri și probleme din propria grădină, să găsiți soluții, așa încât în anul următor să vă puteți bucura de florile și plantele din grădină mai multă vreme.

Observați amplasamentele însorite, pentru că acolo trebuie puși trandafiri și bulboase. Vedeți exact unde este umbră peste vară și pământ reavăn, pentru că acolo e locul lăcrămioarelor și al crinilor de toamnă. Analizați locul arbuștilor și arborilor și felul în care aceștia vor influența pe viitor evoluția altor plante. Alegeți metodele adecvate de consolidare pentru alei, de protecție pentru sistemele de irigare, de îndepărtare cu succes a dăunătorilor.

Cornelia Constantin

Fiecare lucru pe care îl învățați sau îl experimentați de-a lungul timpului trebuie notat cu grijă în caietul dvs de grădinar atent la detalii. Încercați și n-o să vă pară rău.

Mulțumim tuturor celor care au susținut financiar acest proiect

- p 4** Eveniment
Simfonia lalelelor
- p 6** Grădină de forumist
Grădină în fața blocului?
- p 8** Grădini botanice
Grădina Botanică din București
- p 10** Amenajări
Grădina de apă
- p 14** Plante de grădină
Crinii, spectacol în grădina de vară
- p 18** Plante de grădină
Bujorii
- p 20** Plante de grădină
Trandafirii, mici minuni multicolore
- p 22** Plante de interior și de terasă
Clivia, povestea crinului de cameră
- p 24** Plante de interior și de terasă
Hoya - spectaculoasă, multicoloră și parfumată
- p 26** Plante suculente
Stapelia, o plantă cu surprize
- p 28** ABC-ul începătorului
Întrebă și ți se va răspunde
- p 28** Relația om-natură
Exercițiu de imaginație
- p 30** Plante rare
Planta VENUS, carnivora noastră preferată
- p 32** Plante rare
Cryptocereus, flori nocturne uimitoare

eGrădini nr. 2 - mai 2011:

www.egradini.ro
www.egradini.ro/forum

■ **Coordonator**

Cornelia Constantin (cornelia)

■ **Redactori**

Arselia Șipoș (sarselia)
Mihai Lăzărescu (Edelweiss)
Ruxandra Turcu (ruxitzika)
Nicoleta Panait (nick1971)
Mădălina Stroiescu (gradinar1)
Diana Vlad (dyayzh)

■ **Corectori**

Diana-Monica Diniș
(VreauSaStiu)

■ **Credite foto**

Cornelia Constantin
Diana Lazar
George Pop
Marius Vatany
Mihai Lăzărescu
Nicoleta Panait
Ruxandra Turcu
Morguefile
SXC

■ **Tehnoredactare:**

Ramona Vișan (ramona_inka)

Reproducerea integrală sau parțială a articolelor sau a imaginilor apărute în revistă este permisă numai cu acordul scris al autorilor.

SFATURI UTILE

- Udarea plantelor se face, de preferat, dimineața pe răcoare, dar când pământul este foarte uscat, puteți uda și seara târziu. Niciodată nu udați la amiază pentru că practic opăriți plantele dragi.

- Atenție la dăunători! Pe măsură ce vremea se încălzește apar și ei. Pregătiți trusa cu substanțe de primă necesitate. Le puteți cumpăra de la farmaciile fitosanitare pentru că prețurile sunt mai accesibile și aveți posibilitatea să alegeți produsele cele mai eficiente. Nu vă recomandăm spray-urile universal valabile din hypermarket-uri. Unele nu au efect și dați banii degeaba. Altele sunt foarte puternice și vă vor deteriora plantele.

- Tundeți florile trecute. În acest fel păstrați igiena plantelor, le stimulați ramificarea și noile înfloriri. Completați straturile de bulboase cu plante anuale care să umple spațiile. Puneți tutori plantelor înalte expuse la vânt.

Simfonia Lalelelor

Frumusețea lalelelor trebuia onorată cu un târg care să le poarte numele

Administrația locală a Piteștiului organizează de 34 de ani această sărbătoare a primăverii numită Simfonia Lalelelor. De apreciat e faptul că există continuitate în această privință, chiar dacă, în anii care s-au scurs de la prima ediție, s-au schimbat multe. Ca atâtea alte târguri de flori și Simfonia putea să aibă o soartă crudă, dar iată că e cineva acolo căruia chiar îi pasă. Nu știm cine, deși ar trebui. Ne mulțumim an de an să ne bucurăm de culoare, flori, muzică, obiecte tradiționale și aranjamente florale. Credeți-mă pe cuvânt că nu-i deloc ușor de organizat o astfel de mani-

Vremea rece și ploioasă i-a ținut pe mulți în casă. Chiar și așa publicul vizitator a fost numeros în cele 3 zile de Simfonie

În fiecare an la final de aprilie merită să faceți un drum la Pitești la Simfonia Lalelelor. Chiar și criticilor vehemenți le place. Măcar un pic.

festare. „Maestrul de ceremonii” trebuie să aibă nervii tari, nenumărate contacte și dragoste de frumos.

CENTRU VERDE

În mod curent intervalul de desfășurare a Simfoniei ocupa un weekend la final de aprilie sau cel târziu la început de mai. Amplasamentul tradițional al Simfoniei este chiar în centrul Piteștiului, pe calea Victoriei, între Casa Cărții și magazinul Trivale. Acest spațiu și străzile învecinate se populează treptat cu standuri cu flori la ghiveci, răsaduri pentru grădini, bulbi de tot felul, obiecte decorative pentru grădină, obiecte tradiționale (vase, coșuri, îmbrăcăminte) și altele. Nu doar micii producători de flori sau meșteșugarii se adună aici. Au standuri și marile magazine cu raioane de grădinarit. Ele vin aici nu neapărat ca să vândă, pentru că vând oricum, ci mai ales ca să ia pulsul pieței, să vadă ce-și dorește clientul. Este, dacă vreți, o mică manevră comercială foarte folosită în lunile următoare în privința cifrelor rezultate din vânzări.

SPIRIT CIVIC... LIPSĂ LA ROMÂNI

Administrația locală face eforturi să implice întreg orașul în

această manifestare. La Casa Cărții se organizează an de an o expoziție de aranjamente florale. Am vizitat câțiva ani la rând această expoziție și pot să vă spun că nu m-a dezamăgit, deși atunci când vine vorba de flori îmi doresc mereu mai mult și mai frumos. Desigur, mereu se poate mai bine și chiar mă aștept la asta în anii ce vin. În paralel cu târgul de flori și expoziția de aranjamente florale mai sunt organizate și concerte de muzică tradițională, simfonică, folk, concursuri sportive, focuri de artificii, spectacole ale fântânii muzicale din fața primăriei și colcvii cu tematică socială. Acestea din urmă au ca scop trezirea spiritului civic atât de... lipsă la români. Din păcate, e cale lungă până când vom reuși să fim și noi la nivelul altor state, catalogate ca fiind „civilizate”.

CALITATE MAI BUNĂ

Personal n-am lipsit de la ultimele 8 ediții de Simfonie. Desigur, la prima ediție la care am participat îmi doream să cumpăr toate florile din târg și să le iau cu mine acasă. Însă a trebuit să mă mulțumesc cu ceva mai puțin. Există atunci o diferență clară de calitate a plantelor importate, în comparație cu plantele din producția locală. Toate erau frumoase însă ultimele aveau probleme cu dăunătorii. Cei pe care îi luai cu tine acasă (pe plantele cumpărate) și de care nu mai reușeai să scapi vreme îndelungată. Treptat această problemă s-a remediat. Prețurile s-au uniformizat și ele, dar destul de sus ca limită a suportabilității. E drept, au fost și plante frumoase și accesibile. Dar nu toate. Fiecare ediție are și invitați din țările învecinate: producători de flori, distribuitori de flori și produse înrudite, curioși de tot felul. Cert este că nimeni nu se întoarce acasă cu mâna goală după un drum la Simfonie. Iar asta înseamnă ceva.

CORNELIA CONSTANTIN
NICOLETA PANAIT

Cu umbrela la îndemână vizitatorii se opreau în fața standurilor

Marii distribuitori de flori de pe piața românească au fost și ei prezenți

Lalelele la ghiveci au facut deliciul publicului avid de „flori instant”

Florile sensibile erau ferite de ploaia rece așa încât să nu fie deteriorate

Grădină în fața blocului?

Cu o mână de ajutor de la primărie pentru lucrările de „infrastructură” și cu un pic de pasiune din partea noastră pentru popularea grădinii cu plante, am reușit să obținem un spațiu plăcut și îngrijit. Iată pe scurt cum au stat lucrurile.

Înainte...

În urmă cu 2 ani a face grădină în fața blocului părea ceva irealizabil. Se furau becurile care iluminau strada, se furau ferestrele de la subsol, robinetele de la contoarele de gaze și cine mai știe ce. Doar fan-tezia hoțului era limita. Tot spațiul verde din fața blocului era săpat adânc pentru că administrația locală se gândise că trebuie înlocuite niște țevi. Nici acum nu știu dacă erau de apă sau de altceva. Însă, de atunci s-au schimbat niște lucruri. Primăria a acoperit gropile făcute, a pus gazon și gard viu. A pus bănci, pergole și a amenajat parcare. A pus chiar și sistem de udare pentru spațiul verde.

Cu toate condițiile create, nouă locatarilor nu ne-a mai rămas decât să ne apucăm de treabă. Am adunat plante, care de pe unde a putut. Două dintre vecinele de la parter se ocupă de plantare și supraveghere iar eu ma ocup de alimentarea cu plante. În ultimii 2 ani cred că am cumpărat tot ce mi-a picat în mână și mi-a plăcut. La momentul

Gropi, noroi, mizerie, sticle - toate acestea formau peisajul pe care îl vedeam în fiecare zi

prezent puține spații mai sunt goale în grădină. Am adunat nenumărate sortimente de narcise, lalele, crini, dalii, trandafiri, arbuști de tot felul. Practic, sunt momente când grădina noastră arată mai bine decât grădina botanică.

Acum să nu vă închipuiți că vechile metehne au dispărut. Încă se aruncă de la etaj gunoaie și țigări care ard florile gingașe. Încă intră locatari ai blocului în grădină cu gândul să rupă flori și să-și pună în vază în casă. Încă intră copii de la școala din vecinătate care rup florile, pentru că părinții lor nu i-au învățat că un lucru frumos se prețuiește și se ocrotește. Administrația blocului a reparat aleea dintre bloc și grădină, a înlocuit vechile coșuri de gunoi și porțița spre grădină stă închisă. Mai sunt locatari care contribuie ici-colo cu semințe sau răsaduri însă cert este că mai toți se uită cu plăcere la colțul nostru verde. De ce „mai toți”? Pentru că încă mai sunt oameni care nu pricep că grădina e un loc în care toți ne putem încărca bateriile pentru o nouă zi.

Acum avem flori, arbuști, alei, bănci și pergole – toate îngrijite, curățate și udate la vreme.

CORNELIA
CONSTANTIN

... și după

Varietăți deosebite de trandafiri găsești și în grădina botanică

Florile de coreopsis contrastează frumos cu verdele crud al ierburilor

Cu un strop de pasiune și ceva bani poți amenaja un rozariu de vis

Rondul cu levănțică este neprețuit și se asociază minunat cu trandafirii

Grădina botanică din București

De ce vizităm grădina botanică? Pentru că ne dorim să vedem plante frumoase, să respirăm aer curat și să ne încărcăm bateriile pentru o nouă zi. Însă, nu e mereu posibil, pentru că te duci să vezi una și dai peste alta.

Pe spațiul grădinii se află și un lac, însă aspectul său este așa cum îl vedeți mai sus. Ușor sălbatic, ca să nu spunem neîngrijit. Oare când s-a ocupat ultima oară cineva de el? Îți cam lasă un gust amar când vezi ce vezi, dar îți dai seama ce potențial are grădina ca ansamblu.

De câte ori ajungi la grădina botanică din București îți pui o singură întrebare: de ce nu se face nimic cu atâta material botanic? Sau mai bine zis, ajungi să-ți pui această întrebare în momentul în care vezi că grădina este neîngrijită, serele stau să cadă, muzeul botanic și ierbarul sunt mereu cu imaginea prăfuită... Oare câți intră în aceste clădiri ca să vadă ce patrimoniu au? Probabil angajații și câțiva studenți motivați de terminarea unei lucrări sau de pregătirea pentru vreun examen. Însă aici vorbim de publicul larg.

Publicul larg este mai puțin interesat de istorie, personalități și catastife prăfuite. Publicul vrea să vadă alei îngrijite, plante în stare bună, sere frumos amenajate, ghidare de specialitate, magazin cu vânzare la intrare de unde poți să-ți cumperi o carte sau o floare rară. Expozițiile care se organizează ocazional în muzeul botanic sunt departe de ce-ar putea să fie, dacă într-adevăr ar păsa cuiva. Problema este tocmai păsarea asta, care e lucru rar la români. Bineînțeles, n-avem spirit civic și sunt încă mulți oameni care se întrebă de ce să faci ceva pentru comunitate când poți să faci numai pentru tine și să

te coste mai puțin? Avem asociație a grădinilor botanice din țară, dar mai mult decât vorbărie și rapoarte, ce face? Care e scopul concret și practic al acestei asociații? Că oricare ar fi, nu se vede.

Anul trecut, atunci când au fost făcute pozele alăturate, am nimerit la început de iunie. Am găsit o minunăție de rozariu, de levănțică în floare și de alte plante simpatice. Însă n-am văzut picior de îngrijitor pe acolo.

CORNELIA CONSTANTIN

GRĂDINA DE APĂ

Majoritatea nufurilor sunt hibrizi sensibili la temperaturi mai mici de 10°C.

Este din ce în ce mai evident că lumea se simte sufocată de betoane, nu numai în marile aglomerări urbane dar și în afara lor. Fiecare încearcă, după posibilități, să facă ceva ca să îmbunătățească accesul familiei la un spațiu verde și, de ce nu, la un iaz. Evident că nu e simplu, nimeni nu se așteaptă la asta. Ai nevoie de un spațiu adecvat, de mână de lucru, de timp, de echipamente și plante sau pești, după caz. Munca la o grădină nu se termină niciodată, cu atât mai mult la o grădină cu iaz. Cei care și-au făcut o grădină de apă, cum se mai numește spațiul verde cu iaz sau curs de apă, și-au dat repede seama de efortul pe care îl impune acest lucru. Unii continuă pentru că le face plăcere, alții pentru că sunt de părere că e necesar dar mai sunt și

persoane care se gândesc că nu au timpul și disponibilitatea pentru a întreține un astfel de spațiu. Ca să nu ajungeți în situația aceasta e bine să vă gândiți de la început dacă ăsta e lucrul pe care îl doriți și să vă asigurați că există resursele necesare (nu doar banii ci și timpul și pasiunea pe care o cere un astfel de demers).

NU AMESTECAȚI LUCRURILE

Ca funcționalitate iazul dumneavoastră va fi unul decorativ. Nicidecum unul în care să vă răcoriți peste vară. Atunci când într-un spațiu mic sunt aglomerate plante, pești și ocazional... oameni, interacțiunea lor poate să creeze probleme. Așa că nu amestecați lucrurile. Dacă doriți un iaz decorativ, procedați ca atare,

iar dacă vă doriți o piscină, vă amenajați o piscină. Însă, trebuie să vă spunem că un iaz în adevăratul sens al cuvântului vă aduce mai multe satisfacții decât o piscină. Evident că pentru a construi un iaz aveți nevoie în primul rând de un loc

potrivit. Oricât de mic v-ați dori să fie iazul în final, spațiul ocupat va fi unul apreciabil raportat la dimensiunea grădinii pe care o aveți. Așa că va trebui să calculați atent cât spațiu alocați aleilor, locului de odihnă și grătarului, locului de joacă pentru copii și eventual unui strat mixt cu diverse plante. De ce strat mixt? Pentru că în mod sigur vă mai doriți și alte zone verzi în afara iazului. Dacă până acum nu v-ați gândit la asta, ar cam fi cazul s-o faceți acum. Pentru că mai târziu... va fi prea târziu. Din punct de vedere al proporțiilor calculați după următoarele repere: dacă suprafața lacului nu va depăși 5 mp atunci adâncimea va fi sub 80 cm; dacă suprafața este între 6 și 15 mp atunci adâncimea indicată este în jur de 1 m.

IZOLAREA IAZURILOR ARTIFICIALE

Un lac natural este alimentat de izvoare sau de pânza freatică așa că are „etanșizare” asigurată. Un lac artificial se bazează pe sisteme care împiedică pierderea apei. Fără ele apa pe care o doriți în lac, ar fi absorbită destul de repede de pământ. Sistemele acestea de izolare se bazează fie pe infoliere, fie

Amplasamentele înșorite sunt cele mai indicate pentru iazuri, fie că sunt populate numai cu plante, fie că există și pești. Un iaz fără pretenții este relativ simplu de făcut și după ce vă informați corespunzător îl puteți construi și dumneavoastră. Însă, dacă vă doriți decorațiuni, arteziene, cursuri de apă, atunci e mai bine să angajați o firmă specializată așa încât să iasă din start o treabă bună. Sigur, e de luat în calcul și bugetul, dar mai mult contează dorința de a avea în grădină un lucru bine făcut.

Aranjamentele cu piatră sau micile cascade pot fi de efect dacă sunt construite în continuarea iazului

Pietrele amplasate pe malul iazului maschează elegant marginile foliei sau ale bazinului de plastic

Plantele de apă bine alese și peștii se pot împăca de minune dacă iazul este gândit ca atare de la început

Bazine etajate? Iată că imaginația n-are limite nici când vine vorba de iazuri și bazine

MICI DETALII DE EFECT

pe utilizarea unui bazin din plastic. Spațiul interior are aspectul unor trepte în așa fel încât să faciliteze utilizarea lui după funcționalitățile dorite de proprietar: plante de apă sau pești sau amândouă. Indiferent ce variantă alegeți trebuie să vă gândiți ce veți face peste iarnă. Peștii și plantele autohtone pot rămâne afară peste iarnă fără să sufere de frig. Însă, dacă aveți pești exotici, nuferi spectaculoși care sunt hibridi sensibili la îngheț sau dacă iazul are adâncime sub 60 - 80 cm... se complică situația. În cazul în care aplecați la varianta de iaz înfoliat veți folosi la baza gropii un strat de nisip după care îl veți căptuși cu folia de polietilenă sau de cauciuc. Desigur, a doua variantă este cea mai ieftină. Dacă groapa pentru iaz e de dimensiuni mici, puteți s-o săpați chiar dumneavoastră fără să mai fie nevoie să plătiți un utilaj. Așa veți păstra bugetul pentru alte lucruri pe care nu aveți cum să le faceți singuri. Foliile pentru lacuri sunt de dimensiuni apreciabile așa că nu e cazul să vă faceți probleme din această cauză. Grosimea foliei este indicată de adâncimea viitorului iaz. De obicei folia de 1.5 mm e suficient de rezistentă pentru un iaz de 1.5 m adâncime și nu se deteriorează în timp. Se spune chiar că ar rezista și 50 ani. Dacă vă gândiți la costuri e bine să știți că ele nu depind în mod deosebit de suprafața iazului cât mai ales de calitatea amenajării.

Treptele iazului sunt făcute pentru a asigura un anumit nivel al apei în funcție de plantele care urmează să fie folosite. De obicei o adâncime de 2 m este mai mult decât suficientă pentru un iaz respectabil în care să puteți pune tot ce vă doriți. Pe lângă autohtonele plante de apă, puteți să experimentați și sortimente exotice de nuferi însă, așa cum vă spuneam și mai sus, o să cam aveți bătaie de cap cu ele pe timp de iarnă. De jur împrejurul malurilor și la baza iazului puneți nisip și pământ argilos sau în funcție de ce plante doriți să amplasați în acest mic ecosistem. Malurile iazului se căptușesc cu pietre de râu și plante așa încât să se mascheze folia sau bazinul de plastic. Atunci când alegeți amplasamentul iazului gândiți-vă că mai toate plantele de apă precum și peștii au nevoie de soare și lumină bună. În plus, un amplasament umbrat înseamnă pomi, frunze care cad și gunoaie care trebuie tot timpul curățate din iaz. Este un efort în plus de întreținere. Unul constant. Dacă plantele nu au nevoie de aerisire la nivelul apei, altfel stau lucrurile dacă vreți și pești. Pentru ei sunt necesare aparate speciale pentru curățarea și oxigenarea apei. Altfel mor sau nu se dezvoltă corespunzător.

ELEMENTE EXTRA

Dacă bugetul vă permite să angajați o firmă care să vă amenajeze

E posibil ca, în timp, nuferii să se înmulțească. Iată ocazia de a face schimb cu alți pasionați

Nu neglijați plantele de mal sau cele decorative numai prin frunziș în avantajul nuferilor

Iată o adevărată colonie de plante de apă! Pe ale dvs nu le lăsați să crească atât de mult

grădina de apă puteți ridica șta-cheta. Căderile de apă și artezienele necesită pricepere și experiență dar în plus vă asigură peste vară și răcoarea mult-dorită. Acest lucru presupune o investiție de început dar și una de întreținere, pentru că

numai dacă sunteți un pasionat și un cunoscător veți reuși să faceți această muncă de unul singur. În orice caz, în primă instanță trebuie să învățați pas cu pas de la cineva care chiar știe meserie. Artezienele și căderile de apă presupun existența unor pompe alimentate electric. Asta înseamnă că și factura dvs de energie va fi pe măsura consumului. Se recomandă utilizarea unor instalații reglabile și ușor de demontat toamna când nu veți mai avea nevoie de ele. Ele se depozitează cu atenție într-un spațiu uscat. Și dacă tot am ajuns la ce să faceți peste iarnă dacă aveți o grădină exotică de apă, e bine să știți că nuferii se scot din iaz și se păstrează în acvarii improvizate în spații cu temperatură minimă de 10 grade C.

La fel se procedează și cu peștii care vor trebui supravegheați atent peste iarnă ca să nu pățească ceva din cauza schimbării factorilor de mediu. În cazul iazurilor cu pești vor fi necesare și sistemele de filtrare a apei. Unele își bazează funcționarea pe radiațiile ultraviolete, altele sunt reprezentate de straturi alternative de cărbune și burete sau de nisip și pietriș. Primele îndepărtează organismele de mici dimensiuni, celelalte îndepărtează doar resturile vegetale. Ele necesită schimbare la câțiva ani pentru că altfel se adâncesc în mâl (colmatare). După cum vedeți, întreținerea instalațiilor care țin la capacitate grădina dumneavoastră de apă se face periodic și cu multă atenție.

CORNELIA CONSTANTIN

Sunt destul de puține surse pentru achiziția de plante acvatice. Importurile sunt destul de riscante și e bine să solicitați garanție în caz de deteriorare a plantelor la transport.

CRINII

spectacol în grădina de vară

Crinii se numără printre florile care au cucerit din timpuri străvechi inimile și imaginația oamenilor. Ei sunt recunoscuți de cei mai mulți grădinari, de pe toate continentele, drept adevărate vedete ale grădinilor.

Crinii sunt plante ierboase, care se dezvoltă dintr-un bulb cu aspect solzos. În vârful tulpinii pline de frunze se formează florile, care pot fi cu orientare în aproape orice direcție, dar de obicei au una sau două direcții pe plantă. Există și hibrizi care au flori în toate direcțiile, dar sunt mai rari. Numărul de flori poate varia de la 1 până la 150 de flori pe o singură tulpină. Petalele, dispuse simetric, sunt de obicei în număr de 6, dar la crinii dubli pot fi în număr semnificativ mai mare. Câteodată, crinii fac mai multe petale (7-8-10), dar e o variație considerată temporară. Din cromatica îndrăgiților crini, lipsesc doar culorile albastru și negru. Există însă bordo foarte închis, roșu, galben, portocaliu, alb, roz și combinații ale acestora. Crinii monocolori sunt comuni, cei cu două culori sunt destul de

răspândiți, iar cei cu 3-4 culori sunt cu adevărat rari. Dacă doriți ca înflorirea să aibă loc eșalonat, crescând astfel perioada de expunere a prețioaselor cupe, atunci

Deși în majoritate fără parfum, crinii bicolori sunt relativ răspândiți în grădinile noastre.

Crinii de talie mare au avantajul de a ne oferi un număr mare de flori în fiecare sezon

Cu cât talia plantelor este mai mare, cu atât ele necesită o oarecare protecție la vânt

e necesar să-i plantați pe rând, în mod grupat. Temperatura are și ea un rol important în reglarea duratei de înflorire. Dacă doriți să obțineți în grădină un efect de lan multicolor, grupați varietățile în funcție de talie și de perioada de înflorire și plantați bulbi la o distanță de 8-10 cm unii de alții. Plantarea adâncă duce la o răsărire târzie și deci la o decalare a înfloririi. În zonele cu ierni reci e bine să protejați bulbi cu un strat de frunze. Dacă aveți sol sărac în grădină trebuie să știți că bulbi răspund bine la îngrășămintele naturale.

SPECII ȘI HIBRIZI DE CRINI

Se cunosc aproximativ 120 de specii (crini botanici). Speciile provin în principal din emisfera nordică, din zona temperată până la cea subtropicală. Majoritatea lor sunt originare din Asia - China și Japonia, fiind principalele zone cu o mare densitate a speciilor botanice - dar există și specii native europene și americane. În România, crește spontan specia *Lilium martagon*, specifică zonelor împădurite, motiv pentru care i se mai spune și Crin de pădure. Sunt înregistrați aproximativ 7000 de hibridi, dar mai sunt încă o mulțime neînregistrați și cu fiecare an care trece, apar alte câteva sute de hibridi noi, din care să ne „alimentăm” grădinile.

Grupajele cu numeroase exemplare din același sortiment de crini sunt de mare efect

Intensitatea culorilor și dimensiunea florilor rămân criterii de atracție

CONFUZII ȘI CURIOSITĂȚI

Majoritatea crinilor pe care îi găsim în comerț, sunt de tip asiatic (cei fără parfum sau cu parfum puțin), sau orientali (cei foarte parfumați și eleganți). Ca denumire comercială e posibil să întâlniți „crini imperiali” sau „crini regali”. Ca și clasificare, crinii imperiali sunt de fapt crini orientali, iar crinii regali sunt crini trompetă. În general piața de

flori este dominată de crinii care au cupele orientate în sus, datorită faptului că sunt mult mai ușor de transportat și ambalat (se vând pentru culturi de flori tăiate). Însă, nu vă limitați la a-i cunoaște doar pe aceștia, pentru că diversitatea crinilor este uimitoare. Există crini care s-au adaptat unui trai arboricol și care cresc în copaci, oarecum similar orhideelor. Aceștia au fost descoperiți în Vietnam și au fost numiți *Lilium arboricola*. Descoperirea soiurilor botanice este încă în desfășurare, mai ales în partea sudică a Asiei. În altă ordine de idei, bulbi de crini sunt comestibili, însă doar unii au un gust plăcut, majoritatea fiind amari. Crinii se folosesc cu succes deosebit atât pentru plantare în grădină, în ghivece și jardiniere dar mai ales pentru buchete.

CE CUMPĂRĂM DIN MAGAZINE?

Bulbi pe care îi cumpărăm din diverse magazine sunt proveniți în majoritate din Olanda, țară cu cea mai dezvoltată industrie a bulbilor de flori și a florilor tăiate din întreaga lume. Însă marfa care ajunge la noi nu este pastrată mereu în condiții bune, așa că trebuie să fim atenți la

Tulpinile viguroase și florile deosebite fac din crini o alegere preferată pentru buchete festive.

Deși nu există crin complet negru, ne putem consola cu această varietate

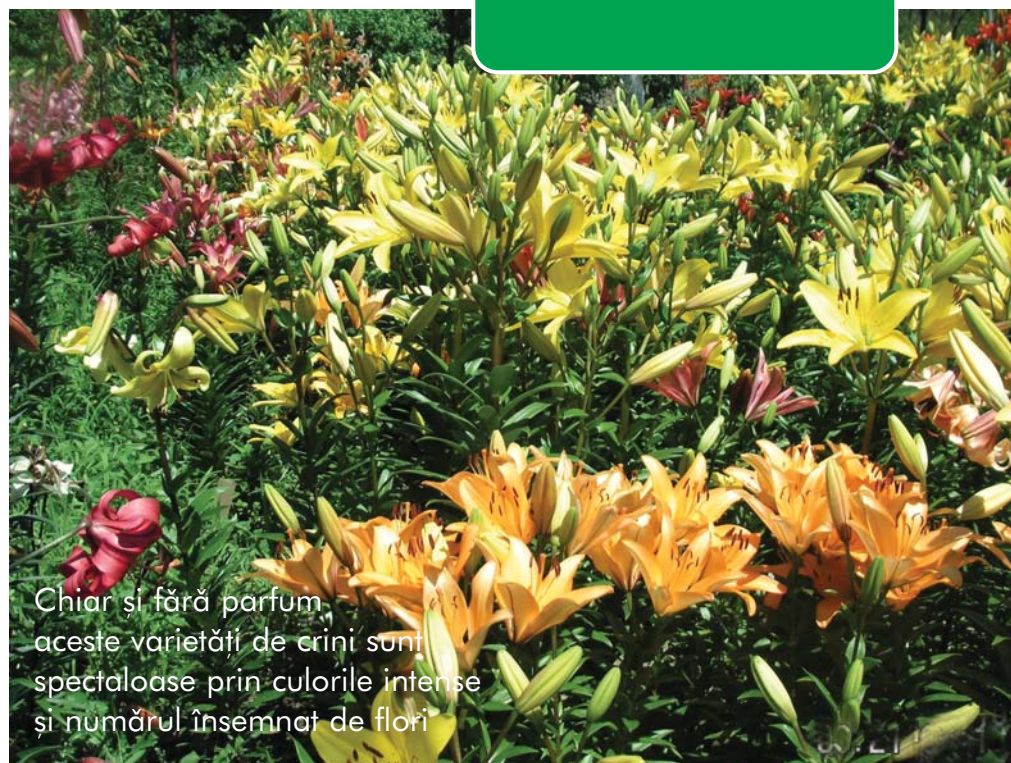
Asocierea a două
culori calde fac din această
varietate o prioritate pe
listele noastre de achiziții

ce cumpărăm. Oferta e mare, dar calitatea lasă de dorit. De multe ori, ce găsim în magazine sunt bulbi care au fost ținuți prea mult timp neplantați și lipsiți de umezeală, adică sunt destul de uscați și deci, cu șanse relativ mici de a se reface. Practic bulbul de crin nu ar trebui să stea deloc afară din pământ, pentru că nu este niciodată în repaus și odată ce este scos din pământ începe un proces relativ rapid de pierdere de resurse și vigoare, devenind moale, stafidit, sau e posibil chiar să și putrezească. Cei mai sănătoși bulbi și cu cele mai multe șanse de prindere sunt aceia care au stat afară din pământ maxim o săptămână și ale căror rădăcini nu sunt uscate. Prin urmare, bulbi pe care îi cumpărăm, trebuie să fie cât mai mari, tari la pipăit, fără pete sau

putregaiuri și cu rădăcinile sănătoase, iar cei care sunt stafidiți și nu au pornit mugurele vegetativ, e mai bine să îi evităm. În cazul crinilor asiatici, care de obicei nu fac bulbi mari ci bulbi medii și mici, ne putem orienta după numărul și aspectul rădăcinilor, fermitatea bulbului și cât sunt de uniformi solzii acestuia. Dacă bulbii sunt intacti, iar lăstarul verde este și el pornit, sunt destule șanse să supraviețuiască, cu condiția să fie plantați cât mai repede. Dacă nu avem timp să îi plantăm imediat, atunci bulbii trebuie păstrați într-o găleată cu nisip umed, până în momentul plantării.

GEORGE POP

Deși popular se numesc tot crini, o sumedenie de plante nu sunt totuși rude cu ei. Printre falsele rude enumerăm Hemerocalisul „crinul de o zi”, Agapanthusul „crinul african” și Amarillysul „crinul de camera”. Toate adevarate frumuseți dar nu crini în sensul pur botanic.

Chiar și fără parfum, aceste varietăți de crini sunt spectaculoase prin culorile intense și numărul însemnat de flori

Bușorzi

Vestitori ai lunii mai, bușorzi au cucerit de sute de ani inimile grădinarilor și au aprins imaginația horticultorilor care au creat zeci de varietăți. Au devenit o emblemă națională a Chinei, iar frumusețea lor a fost slăvită în cântece și poezii.

Frumusețea și durata florilor au fost mereu un atu important în alegerea bujorilor ca plante de grădină, precum și tufa bogată în frunze. Neavând nevoie de îngrijiri speciale, bujorii sunt printre cele mai rustice flori de grădină. Cu toate acestea obținerea unei tufe bogate de flori, poate fi o adevărată piatră de încercare pentru grădinarii începători.

ÎNGRIJIREA BUJORILOR

Necesită un climat răcoros, iar pentru a înflori au nevoie de temperaturi scăzute pe timpul iernii, motiv pentru care nu se plantează în imediata apropiere a aleilor și a locuințelor, acestea putând influența temperatura din sol pe timpul iernii. Iubesc lumina, iar amplasarea lor trebuie să le permită expunerea la minim 6 ore de soare pe zi, de preferat până în orele după-amiezii. Necesită sol bogat, cu pH neutru sau ușor acid și capacitate mare de drenare, deoarece nu suportă apa stagnantă. Se vor uda regulat și abundent pe timpul verii, iar pentru a păstra umiditatea în sol și o temperatură mai scăzută, vă recomand să acoperiți întreaga suprafață de sub tufă, cu mulci. Deoarece au un sis-

tem radicular puternic, bujorii nu se pretează ca plante la ghiveci. Pe lângă condițiile de mediu necesare, mai există un alt factor care determină înflorirea bujorilor: vârsta! Este important de știut că în primii 2-3 ani de viață, aceștia nu înfloresc, doar o tufă matură putând produce flori.

ÎNMULȚIREA BUJORILOR ȘI CUM INFLUENȚEAZĂ EA ÎNFLORIREA

Un alt factor esențial în obținerea unei tufe bogate în flori, este adâncimea de plantare a rădăcinii (atunci când se dorește înmulțirea prin divizare), cea mai indicată perioadă fiind toamna. Rădăcina se scoate din pământ, iar lăstarii și frunzele se înlătură. La baza acestora, veți observa muguri roz, din ei urmând să se formeze lăstarii din anul următor. Rădăcina se divide prin tăiere, astfel încât pe un segment să rămână 3 sau 5 muguri. Adâncimea de plantare a segmentului de rădăcină, reprezintă cheia succesului: acesta trebuie poziționată în așa fel, încât mugurele cel mai de sus să fie la o adâncime de 5 cm. Plantarea la o adâncime prea mare - o greșeală frecventă la grădinarii începători - reprezintă principala cauză pentru eșecul înflorii. Protejerea rădăcinii pe timpul iernii, se face prin acoperirea ei cu mulci, după primul îngheț.

RUXANDRA TURCU

1 Pentru a avea flori mari și viguroase, tăiați bobocii laterali și lăsați-i doar pe cei din vârful lăstarului.

2 Bobocii și florile, nu sunt afectate de prezența unui număr mic de furnici, acestea hrănindu-se cu nectarul lor

3 Începând cu jumătatea luni mai, florile bujorilor vor decora grădinile timp de câteva săptămâni.

Trandafirii

mici minuni multicolore

Așa-i că nici nu puteți concepe grădina lunii mai fără flori de trandafiri?

1 În ultimii ani au apărut așa-zisele varietăți pictate, care de care mai spectaculoase.

2 Lăstarii sanatoși de la trandafirii tăiați, se pot folosi cu succes pentru înmulțire

Cu siguranță, în mai toate grădinile, vom găsi cel puțin o tufă de trandafiri... și asta pentru că trandafirul e o floare minunată care satisface și cele mai exigente pretenții ale unui grădinar: odată înrădăcinat va înflori ani buni - necesitând îngrijiri nu foarte complicate - și va umple de culoare și în unele cazuri și de parfum, grădina în care se află.

CUM ALEGEM TRANDAFIRII?

Ca începătoare în ale grădinăritului, mărturisesc că principalul criteriu de alegere al varietăților de trandafiri ce urmau să-mi populeze grădina a fost felul în care vor înflori. Prin urmare, am căutat conștiincioasă trandafiri cu flori cât mai deosebite, unii bicolori.

În anii care au urmat, am observat neajunsurile alegerilor mele și am ajuns la concluzia că multe sunt criteriile pe care ar trebui să le avem în vedere atunci când alegem soiurile de trandafiri pentru grădinile noastre.

3 Alegeți amplasamente însorite pentru trandafiri și cu sol bine drenat

Evaluati cu atentie locul in care urmeaza sa plantati un trandafir din punct de vedere al expunerii la lumina, al gradului de ventilatie in raport cu plantele invecinate si al spatiului pe care il va avea la dispozitie pentru dezvoltare. Sa le luam pe rand: trandafirii iubesc soarele si prin urmare un amplasament care nu le ofera minim 5-6 ore de soare pe zi o sa afecteze felul in care vor inflori. Cu toate acestea, exista si soiuri tolerante la conditiile de semiumbra cum ar fi New Dawn sau Goldstern dintre trandafirii urcatori, Bonica 82, Schneewitchen sau Rosabunda dintre floribunde sau The Fairy dintre polyanthe.

ATENȚIE LA AMPLASAMENT

Nu va sfatuiesc sa inghesuiti trandafirii pe spatii mici in care se gasesc si alte plante cu dezvoltare intensiva, pentru ca vor concura pentru resurse si asta nu le va permite o dez-

voltare la adevaratul potential. Analizati cu atentie dimensiunile la care ajunge la maturitate soiul pe care va ganditi sa-l achizitionati pentru ca sunt trandafiri precum The Fairy care au o crestere intensiva pe orizontala, putand ajunge la 1 - 1,5 m in latime si in jur de 90 - 120 cm in inaltime, prin urmare aceasta varietate va avea nevoie de un spatiu generos pentru dezvoltare. Sunt, de asemenea, trandafiri care ating inaltimi impresionante la maturitate si aici se inscriu trandafirii de parc sau de peisaj cum ar fi soiurile Westerland sau Eden Rose care pot ajunge si pana la 2,5 m.

Dimpotriva, pentru spatii inguste sau pentru borduri, alegeti soiuri miniaturale cum ar fi Lupo, Rhapsody in Blue, Ballerina, varietati care nu cresc mai inalte de 50 de cm dar au dezavantajul florilor mici si, de cele mai multe ori, simple. Daca va doriti trandafiri cu inflorescinta bogata si de lunga durata dar cu flori mai mici, puteti opta pentru floribunde cum ar fi Schneewitchen (sau Iceberg), Samba, Lavaglut, Friesia sau pentru varietatile autohtone obtinute la Cluj de catre profesorul Stefan Wagner cum ar fi Judit sau Foc de Tabara.

MĂDĂLINA STROIESCU

5 Trandafirii nu se comportă toți la fel, așa că trebuie să vă informați atent înainte să cumpărați

6 Alocați minim 0,8 m fiecărei tufe de trandafir, pentru a le putea asigura condiții bune de ventilație

4 Flori albastre la trandafiri? Da. Una dintre varietăți se numește Blue River.

Clivia,

*povestea crinului
de cameră*

Clivia sau Crinul de cameră, denumire sub care este cunoscută la noi, este apreciată nu numai pentru frumusețea frunzelor cu aspect de panglică de un verde închis ce formează un evantai atrăgător, dar și pentru florile care sunt "adunate" într-o inflorescență plină de culoare.

Originară din pădurile subtropicale din partea de est și sud a Africii, Clivia a atras atenția prin unicitatea florilor sale, exploratorului englez William J. Burchell la 1800, când a fost clasificată ca o plantă rară și neobișnuită. Primul specimen a fost înregistrat în 1813 sub denumirea de "Cyrtanthus de pădure". În zilele noastre planta poartă numele de Clivia

nobilis. În 1822 James Bowie, colecționar de plante al Royal Botanical Garden, a adus planta în Anglia. În aceea vreme în Anglia coexistau doi botaniști competitori, care au publicat în aceeași zi, articole despre noua plantă, fiecare însă denumind-o diferit. Aceste două denumiri au fost folosite o perioadă până când botanistul John Lindley a dedi-

cat planta lui Lady Charlotte Florentine Clive, ducesa de Northumberland, ceea ce a dus la apariția denumirii de Clivia, așa cum o știm și în zilele noastre. Ducesa a cultivat în sera ei de la Kew primele exemplare, demonstrând astfel adaptabilitatea plantei la condițiile de ghiveci și apartament. În momentul actual, sunt înregistrate șase specii de Clivia: caulescens, miniata, gardenii, nobilis, mirabilis și robusta. Desigur, după ce colecționari și botaniști din Europa, Asia și America cu încercat tot felul de încrucișări.

ÎNGRIJIREA PLANTEI

Clivia nu este o plantă greu de întreținut, dar dorește respectarea câtorva reguli în ceea ce privește substratul, lumina, udarea și îngrășământul. Această plantă, dezvoltă un sistem radicular robust, care are tendința de a epuiza rapid solul și a acapara tot spațiul de care dispune. Asta însă, nu înseamnă că trebuie transplantată des și nici nu este indicată folosirea unui ghiveci de mari dimensiuni. Mărimea optimă a unui vas ar fi de 20 de cm și dacă se poate de lut, deoarece acesta oferă solului posibilitatea să respire și mai ales se evită răsturn-

Cu excepția a 2-3 varietăți disponibile și pe piața românească, orice altceva ne-am dori în materie de Clivia va trebui obținut din alte țări.

Colecționarii europeni nu prea vând dar se pot găsi soluții.

Clivia citrina are o talie mai grațioasă decât sora sa cu flori portocalii

area plantei care în timp devine voluminoasă.

Ca substrat se folosește unul aerat, un mix cu perlit și scoarță de pin (asemănător substratului pentru orhidee). Clivia este iubitoare de lumina filtrată, nu suportă soarele direct și în perioada de vară o putem "răsfăța" prin udarea frunzelor, deoarece adoră mediul umed. Fertilizarea se face cu îngrășământ lichid, primăvara și vara, la un interval de două săptămâni. Acesta trebuie să conțină obligatoriu, pe lângă azot, fosfor și potasiu și magneziu, fier, mangan, cupru, zinc, bor, molibden. Clivia nu se tunde ci doar i se îndepărtează frunzele deteriorate.

POSIBILE DIFICULTĂȚI

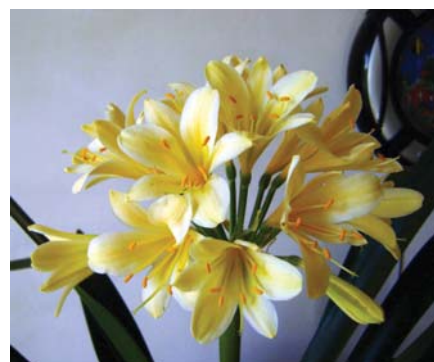
Deși este cunoscută ca o plantă rezistentă la boli, e posibil totuși să ne lovim de una din următoarele probleme: frunze îngălbenite și uscate ceea ce e un semn de udare incorectă; frunza capătă o culoare bronz și se îngroașă, ceea ce indică prea multă lumină, chiar raze de soare ce cad direct pe plantă; petele maronii pe partea inferioară a frunzelor sunt semn de atac al afidelor. Nici una din aceste probleme nu cauzează decesul plantei, dacă o remediem în timp util. E bine de știut că toate părțile plantei sunt otrăvitoare dacă sunt consumate în canti-

tate mare. Faceți o bucurie sufletului vostru și colorați-vă casa cu o impunătoare clivie.

OANA DIANA VLAD

1 În timp, puteți tăia frunzele cu aspect neplăcut, dar nu tundeți drastic planta

2 Plantați-o în ghiveci ceramic moderat de mare, pentru o bună stabilitate

HOYA

spectaculoasă,
multicoloră și
parfumată

Cine crede că hoya poate avea doar flori albe se înșală. Iată câteva exemple care vă vor schimba opinia.

Evident, cu atâtea tentații și flori frumoase nu a fost posibil. La momentul ăsta am cam 70 de varietăți și dintre ele au înflorit sau se pregătesc în curând să înflorească vreo 18-20. Partea grea cu hoya este că de la achiziție și până la primele flori trec uneori câțiva ani. Dar nu e obligatoriu să fie mereu așa.

ATENȚIE LA ACHIZIȚII

De cele mai multe ori cumperi hoya ca lăstari și la prețuri măricele. Cu cât varietatea e mai rară sau are flori mai spectaculoase cu atât prețul este mai mare. Iar dacă vrei să cumperi plante mature din UE e o adevărată aventură, pentru că prețurile depășesc cu mult posibilitățile unui pasionat de flori. Asta mai ales în condițiile în care criza românească este fără de sfârșit. Dacă ai norocul

să găsești pepiniere din Thailanda de unde să-ți comanzi, te confrunți cu alte probleme: etichetarea greșită a varietăților sau plante deteriorate la livrare, pentru care nu ai nici o șansă să soliciți înlocuire. Și deci, sfârșești cu o gaură apreciazabilă în buget.

Când a început pasiunea mea pentru hoya nu mai știu cu exactitate. A fost o perioadă când toată lumea se străduia să-și aducă din UE și alte țări, diverse frumuseți care pe la noi nu se găseau. Așa am nimerit eu într-un shop online olandez și am luat și hoya la grămadă cu alte plante. Ce mi-a plăcut la hoya a fost rezistența ei în comparație cu alte plante și, desigur, frumusețea florilor. Peste ani am văzut cât de bine se adaptează la condițiile mele din apartament și chiar mi-am dorit să rămân doar cu colecția de hoya adunată între timp.

Hoya picta crește repede și înflorește abundant. Florile sunt galbene, de dimensiuni mici.

Hoya mindorensis este o raritate în spațiul european și destul de pretențioasă la temperatură

Hoya lacunosa arată la maximă înflorire ca o mireasă cu cunună albă. Este foarte parfumată.

BUCURIA UNEI FLORI

Însă, trecând peste aceste probleme, ce apuci să cumperi cu noroc și să înrădăcinezi te bucură peste măsură. Fiecare floare dintr-un peduncul îți deschide străluciri în priviri și bătaii harnice în inima de pasionat. Care a fost prima floare de hoya pe care am văzut-o? Bineînțeles, hoya carnosa – larg răspândită pe la noi. Când am văzut-o plină de pedunculi parfumați

delicat m-a vrăjit iremediabil. De atunci am mai avut și alte surprize plăcute. Lacunosa încântă 100% prin parfum și aspectul diafan al florilor. Wayetii îți colorează privirea și parfumul de struguri copti și miere te învăluie pe înserat. Străveziul florilor de serpens n-are egal. Și așa putea continua, pentru că fiecare varietate sau specie are ceva numai al ei.

CORNELIA CONSTANTIN

Stapelia, o plantă cu surprize

Dacă natura nu ne-ar fi lăsat spre delectare aceste minunate plante, ele ar fi trebuit inventate de către om. Supranumite și „orhideele Asclepiadelor”, stapeliadele sunt originare din Africa, Madagascar, SV Asiei și India. Ele exercită o atracție deosebită prin florile neobișnuite.

reprezentată prin diverse varietăți și forme, îndrăgită și apreciată pentru modul simplu de cultură, ca și pentru frumusețea florilor. În aproape toate colecțiile, cu siguranță se găsesc și aceste minunate plante. Necunoscătorii asclepiadelor se „împiedică” în mirosul specific al unor exemplare, aspect care oricum nu trebuie generalizat.

ACHIZIȚIILE, O PROBLEMĂ

Până în urmă cu câțiva ani, nu aveai de unde să cumperi alte varietăți și specii în afara celei menționate. Din acest motiv, în România nu existau prea multe exemplare din aceste frumoase plante. Nici grădinile botanice nu stăteau prea bine la acest capitol (în cazul lor situația este aceeași). Din fericire, există acum și în țara noastră, câteva colecții particulare, în care se găsesc numeroase plante - unele dintre ele fiind chiar rarități la nivel național - iar pasionații se străduie în continuare să aducă în colecțiile proprii, noi exemplare.

De la trunchiuri de 1 - 2 cm, (Duvalia, Piaranthus), până la adevărați giganți de 1 - 1,5 metri (Caralluma priogonium), stapeliadele cresc în zone aride, uneori inaccesibile omului și încântă privirea prin forma și coloritul trunchiurilor, prin fructele ciudate, dar mai ales prin forma „stelară” a florilor și prin coloritul lor inegalabil. Cea mai cunoscută stapeliadă de la noi, este Stapelia variegata,

Ceropegia distincta - chiar și în lumea acestor flori neobișnuite, este ca venită de pe altă planetă

Observați ghiveciul mic și solul amestecat cu pietriș? Acestea sunt condițiile necesare stapeliilor

Plantele cu vârste apreciable formează treptat adevărate "colonii florale"

FACTORII DE MEDIU

Dacă în acest moment problema achizițiilor a fost măcar parțial rezolvată, nu același lucru se poate spune despre gestionarea factorilor de mediu și educarea pasionaților în domeniu astfel încât să poată asigura plantelor, condițiile necesare de vegetație.

Cultivatorii care au migrat dinspre cactusi către stapeliade, par să gestioneze mai bine problema, în sensul că nu-și expun plantele riscului să moară din cauza excesului de umidi-

tate. În schimb, cei care au migrat dinspre cultura generală a plantelor cu flori, au destul de multe neazuri.

Este un echilibru destul de fragil al factorilor de mediu, care trebuie păstrat.

Într-o primă etapă, trebuie asigurate amplasamente luminoase, ghivece de mici dimensiuni și un sol bine drenat, amestecat cu pietriș pentru evitarea excesului de umiditate. Soarele direct, poate să stimuleze înflorirea abundentă, dar dacă plantele sunt tinere, soarele de amiază le poate arde. Dacă ghivecele sunt prea mari, există riscul ca apa să se acumuleze la bază și să ducă la putrezirea rădăcinilor. Dacă ghiveciul este prea mic în comparație cu planta în creștere, există riscul să se răstoarne, iar planta să se rupă. Dacă există exces de îngrășămintă în sol, planta crește dezordonat și are un aspect fragil.

Dar cele mai multe probleme le ridică alegerea soluției, pentru care nu există încă, o rețetă garantată. Dacă însă pasionatul de stapelii se concentrează pe necesitățile plantelor sale și se străduiește să le asigure condițiile corespunzătoare, sigur va reuși.

O BUNĂ INFORMARE

Informații, experiențe, impresii, sfaturi, dar și o galerie cu multe fotografii, vă stau la dispoziție atât pe forumul eGradini.ro cât și pe forumul specializat de stapelii împreună cu care a fost realizat acest material.

MATERIAL REALIZAT ÎN COLABORARE CU
FORUMUL SPECIALIZAT DE STAPELII
<http://stapella.forumgratuit.ro>

1 *Caralluma hesperidum* – floare de catifea, în contrast cu tulpina de culoare deschisă

2 *Huernia zebrina* – tulpini albaștrui, cu spini și flori cauciucate, intens colorate

3 *Stapelia flavopurpurea* – floare de un galben lămâie, pe o tulpină scurtă și solidă

4 *Edithcolea grandis* – floare surprinzătoare, plantă frumos ramificată, dar sensibilă la deshidratare

Întrebă și ți se va răspunde

• DE CE NU ÎNFLOREȘTE ORHIDEEA MEA CYMBIDIUM ?

Orhideele Cymbidium au nevoie de diferențe de temperatură pentru a înflori - diferențe care de regulă apar toamna sau primăvara. Acestea iubesc să își petreacă vara afară, undeva la semiumbă și pot fi aduse în casă toamna târziu, înainte de prima brumă. În perioada de creștere, adică vara, pot fi udate cu îngrășământ pentru orhidee, pentru o mai bună dezvoltare și pentru a le pregăti pentru înflorirea din iarnă.

• CÂT DE DES TREBUIE SCHIMBAT PĂMÂNTUL UNEI PLANTE DE GHIVECI ?

Dacă plantele sunt tinere și dacă au crescut peste măsură, schimbarea ghiveciului trebuie făcută de regulă primăvara, pentru a-i oferi plantei un spațiu mai mare de creștere. La plantele mature, schimbarea ghiveciului poate fi făcută o dată la 2-3 ani, pentru îmbunătățirea mranței și pentru a le oferi condiții mai bune de creștere. Acest lucru însă, trebuie făcut după o cercetare prealabilă a pământului din ghiveci: dacă acesta se strânge pe margini, sau este prea tasat, sau se albește la suprafață, este necesară schimbarea lui, acestea fiind semnele unei curențe de resurse nutritive ale substratului mai vechi.

• ESTE BENEFICĂ PULVERIZAREA FRUNZELOR CU APĂ ?

Acest lucru pe lângă faptul că elimină depunerile de praf care nu sunt benefice pentru frunzele niciunei plante, are și rolul de a crește umiditatea aerului.

În același timp, o pulverizare constantă a frunzelor, scade și riscul apariției paianjenului roșu. Când pulverizați frunzele plantelor, trebuie să aflați cu certitudine dacă specia pe care o aveți se pretează sau nu acestei operațiuni, deoarece sunt specii cărora pulverizarea le pot face mai mult rău decât bine !

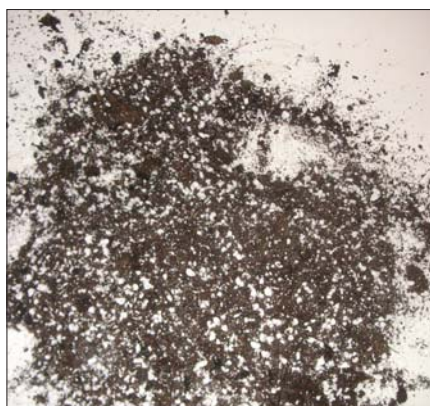
Plantele care nu suportă pulverizările, sunt de regulă cele cu frunzele catifelate, ca violetele, gloxinile, etc, însă nici speciile de streptocarpus sau cele de achimenes nu suportă acest lucru.

Un alt aspect ce nu trebuie neglijat când pulverizați spre exemplu frunzele unei orhidee, este acela că apa nu trebuie sub nicio formă să ajungă în centrul (axisul) plantei deoarece acest lucru ar duce la putrezirea ei. În situația în care acest lucru se întâmplă totuși, apa trebuie îndepărtată cu ajutorul unui bețișor înfășurat în vată

• CÂTE GRADE TREBUIE SĂ AIBĂ APA DE UDAT FLORILE ?

Nu se recomandă udarea niciunei plante cu apă rece deoarece ar fi un șoc extrem de mare pentru aceasta. Așa cum nouă, oamenilor, nu ne place să facem baie în apă rece, la fel nici plantelor nu le place acest lucru. De aceea temperatura recomandată a apei de udare a plantelor este de 22-26°C. Este recomandat să umpleți recipientele de udare de seara, pentru că așa, peste noapte atât clorul cât și celelalte săruri se vor depune și vor lăsa apa de udare să fie numai bună pentru plantele dumneavoastră.

• CE ESTE ȘI LA CE SE FOLOSEȘTE PERLITUL ?

Perlitul este un material granulat, foarte ușor, obținut din expandarea unor roci vulcanice, caracterizat printr-o bună capacitate de reținere a apei (de 3-4 ori greutatea proprie), pe care o eliberează apoi treptat, are pH-ul neutru și nu conține elemente nutritive. Se poate folosi în amestec cu orice substrat de flori având rolul de a afâna și de a ține sub control umiditatea substratului. Este extrem de des folosit - și cu rezultate excelente - la înrădăcinarea butașilor sau germinarea semințelor.

• ESTE BINE SĂ MUTĂM PLANTELE DINTR-UN LOC ÎN ALTUL?

De regulă niciunei plante nu îi plac schimbările bruște, mai ales dacă acestea se fac în detrimentul condițiilor pe care le-a avut înainte. Dar dacă observăm că o plantă nu se dezvoltă bine într-un anumit loc, este de preferat să o mutăm în altul, pentru a-i oferi condiții cele mai potrivite unei dezvoltări armonioase. În schimb, nu este deloc recomandată mutarea unei plante care s-a obișnuit luni sau poate ani de zile într-un anumit mediu și a avut o creștere puternică, deoarece acest lucru poate provoca o degradare rapidă sau chiar pierderea ei.

• SE POATE SCHIMBA GHIVECIUL UNEI PLANTE AFLATE ÎN PLINĂ ÎNFLORIRE ?

Acest lucru nu este recomandat, pentru că orice plantă aflată în plină înflorire și-ar pierde bobocii și florile extrem de repede. Fiecare planta are nevoie de o anumită perioadă de acomodare atunci când i se schimbă ghiveciul și cum aceasta este și în plin proces de înflorire, stresul ar fi mult prea mare pentru ea. Va trebui să așteptați până la trecerea florilor, când planta intră într-o perioadă de relativ repaus, iar schimbarea ghiveciului nu o va mai afecta atât de mult.

Nu este recomandată nici schimbarea ghiveciului unei plante care se pregătește de înflorit, pentru că acest lucru ar duce la pierderea bobocilor și automat la ratarea înfloririi.

• IMEDIAT DUPĂ SCHIMBAREA GHIVECIULUI UNEI PLANTE SE POATE APLICA ȘI ÎNGRĂȘĂMÂNT?

Nu este recomandată aplicarea îngrășămintelor unei plante careia tocmai i s-a schimbat ghiveciul, deoarece există riscul arderii rădăcinilor, din cauza supradozei de nutrienți. Planta își va lua toate elementele nutritive de care are nevoie, din solul proaspăt schimbat. Abia după 2 - 3 săptămâni de la transplantare, planta poate fi udată cu îngrășământ la fel ca și celelalte.

ARSELIA ȘIPOȘ

EXERCİTIU DE IMAGINAȚIE (I)

„Soarele stătea să scape; ici-colo, mici tufe de verdeață în peisajul dezolant, stâncos. O liniște a nimănui parcă, nici măcar un gând nu avea curajul să își facă apariția. După ceva timp, apar câteva siluete uriașe, blănoase, cu mers greoi. În spatele lor la ceva distanță, alte siluete mai mici, cocârjate, acoperite de blănuri și înarmate cu ghioage și sulițe...”

Așa să fi arătat poveștile din epoca copilăriei omului spuse seara înainte de culcare? Povești fantastice poate, desprinse din realitatea crudă a zilelor respective, care redau începutul omenirii. Da, începutul nostru ca specie.

Faptul ca plantele ne-au fost baza supraviețuirii, nu tăgăduim. Însă ele capătă un rol important de pe vremea când omul trăia în peșteri. Cum lăsam să se înțeleagă în paragraful de început, plantele, florile, nu au fost foarte „cântate” în copilăria omenirii. Vremurile aspre, lupta pentru existență, pericole la tot pasul, toate acestea au pus o umbră uriașă deasupra multitudinii de flori. Nimeni nu avea timpul, disponibilitatea și motivul întemeiat să le acorde mai multă atenție decât ierburii din jurul lor. Acesta să fie rationamentul? E posibil să se fi întâmplat și așa, ca florile și plantele să treacă neobservate la adevarata lor valoare în acea perioadă.

MIHAI LĂZĂRESCU

(continuare în numărul viitor)

Planta VENUS,

carnivora noastră preferată

Dionaea muscipula sau Venus Flytrap este cu siguranță cea mai cunoscută dintre plantele carnivore, în ciuda dimensiunilor sale reduse de circa 10 - 15 cm în diametru.

Dionaea s-a făcut cunoscută repede printre iubitorii de plante, mecanismul său de procurare a hranei asigurându-i popularitatea în lumea botanică. Deși la prima vedere ne duce cu gândul la o pădure tropicală întunecoasă - desprinsă parcă dintr-o era de mult apusă - aceasta își are originea în SV Statelor Unite, în zonele mlăștinoase și sărace din Carolina de Nord și de Sud.

CAPCANE PENTRU INSECTE

Lipsa substanțelor nutritive din sol, a determinat planta să-și formeze un mecanism sofisticat de prindere a

insectelor. Unic în lumea vegetală, acesta stârnește în continuare multă curiozitate. După închiderea capcanei, planta secretă enzime ce duc la dizolvarea victimelor, digestia durând câteva zile, în funcție de dimensiunile acestora. O singură capcană poate digera până la trei insecte. După deschiderea acesteia în interiorul ei se poate vedea exoscheletul insectei consumate. În alte zone decât cele de origine, Dionaea muscipula poate fi crescută ca plantă de ghiveci, fiind una dintre plantele carnivore cele mai ușor de îngrijit. Dacă o achiziționați din comerț, ca planta matură, va trebui să respectați câteva reguli stricte de îngrijire.

REGULI DE AUR DE URMAT

Amplasați ghiveciul la lumină: Dionaea are nevoie de foarte multă lumină și de câteva ore de soare

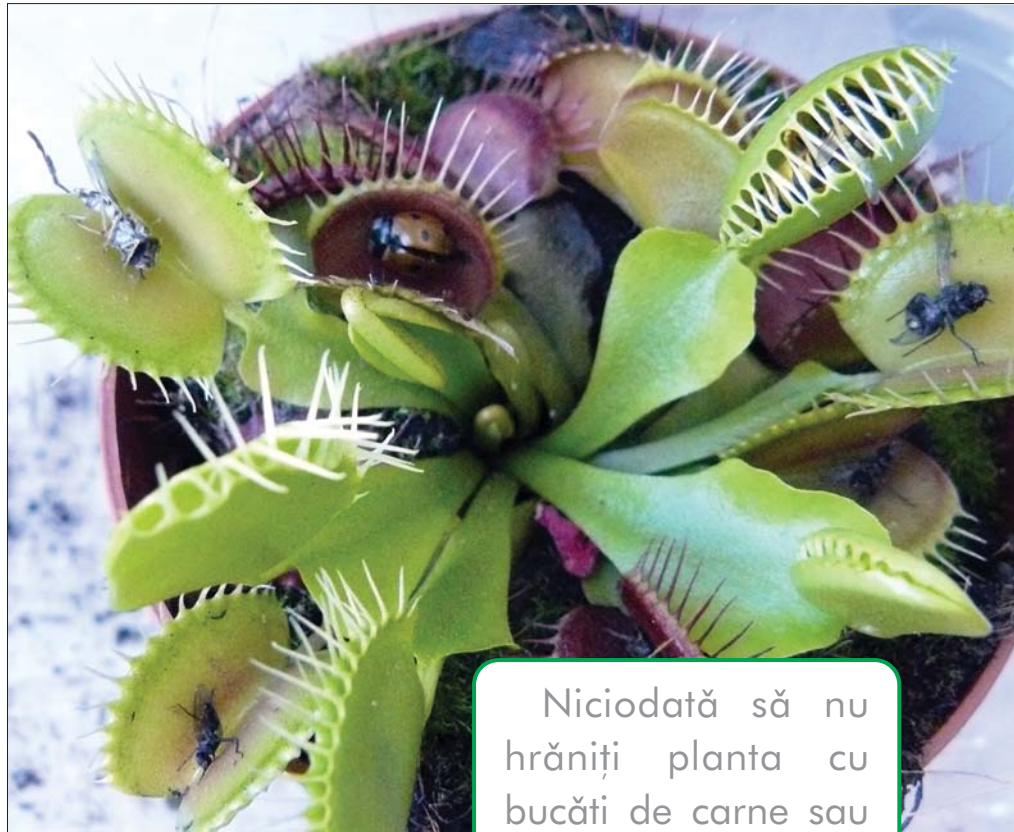

direct pe zi, de preferat dimineața. Cel mai bine se va simți pe un balcon sau o terasă cu orientare estică.

Folosiți apă distilată: ghiveciul trebuie așezat într-o farfurie cu diametru mai mare, suficient de adâncă pentru a permite scufundarea și menținerea lui permanentă în 2 cm de apă. Deoarece este foarte sensibilă la substanțe chimice, este de preferat ca apa să fie distilată iar administrarea ei să se facă doar în farfurie.

Asigurați o umiditatea de cel puțin 45%: pentru creșterea umidității, ghiveciul poate fi pus într-un bol de sticlă sau într-un terariu, însă trebuie mare atenție ca nu cumva să se supraîncălzească atunci când este expus la soare. Temperatura optimă: trebuie să fie între 20 și 25°C pe parcursul sezonului de vegetație, iar pe timpul iernii puțin peste 0°C, până la maxim 10 - 12°C.

Substratul: trebuie să fie acid, cu pH-ul între 4 și 4,5, iar pentru a simula solul din habitatul său natural, acesta trebuie compus din 70% turbă și 30% perlit. Nu o fertilizați: substanțele minerale îi fac rău!

Niciodată să nu hrăniți planta cu bucăți de carne sau alte resturi alimentare, acestea nu doar că nu îi oferă plantei substanțele necesare ci chiar, îi fac rău.

Nu atingeți interiorul capcanei: prin închiderea acesteia fără ca înăuntru să fie o insectă captivă, planta va pierde multă energie pe care nu va avea din ce să o recupereze. Hrănirea artificială: este necesară dacă planta stă într-un spațiu închis. Hrăniți-o doar cu circa 2-3 insecte de preferat vii pe lună, nu foarte mari în dimensiune.

Tăiați tija florală, altfel planta își va concentra toată energia asupra înfloririi, iar după formarea semințelor va muri.

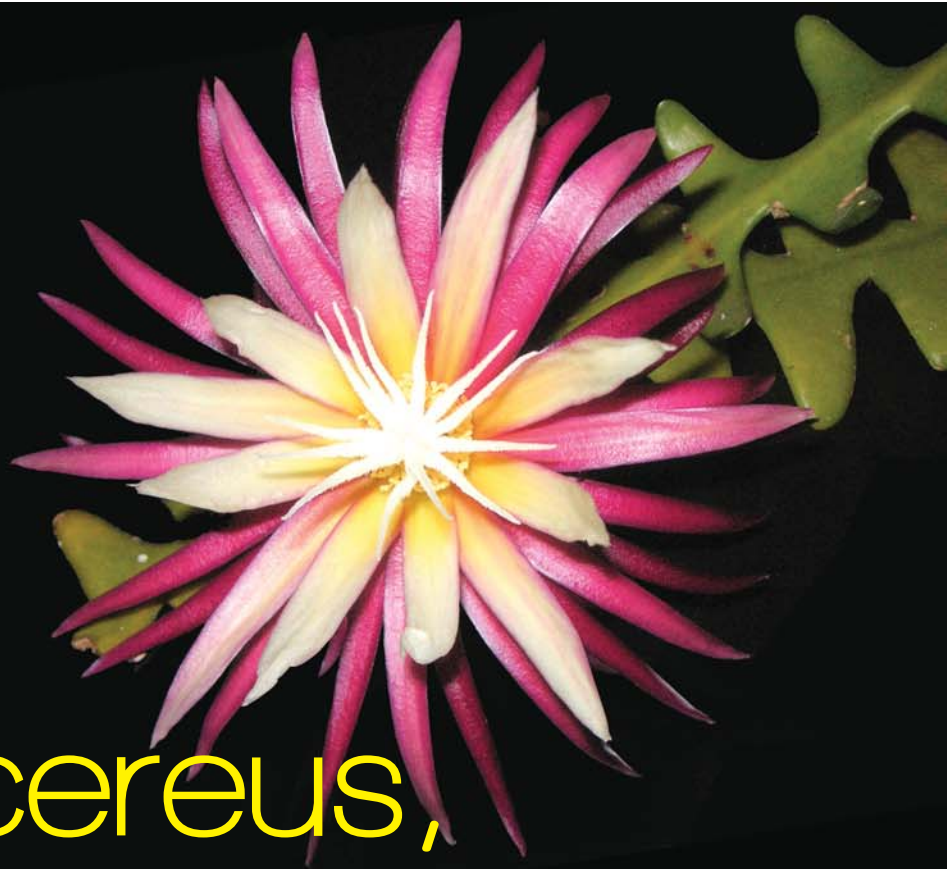
CONDIȚII DE IERNARE

Iernarea trebuie să se facă într-un spațiu protejat, luminos, lipsit de curenți de aer. În a doua jumătate a lunii noiembrie, puneți ghiveciul într-un recipient mai mare umplut cu turbă sau nisip pe care să îl umeziți din când în când, iar deasupra puneți-i un capac transparent de sticlă sau plastic, care să permită circulația aerului. În a doua jumătate a lunii martie planta poate fi scoasă de la iernat.

RUXANDRA TURCU

Cryptocereus,

flori nocturne
uimitoare

Cryptocereusul din pozele alăturate m-a impresionat într-o primă fază cu creșterea lui rapidă. În numai 2 luni aproape că-și dublase dimensiunea. Dacă la capitolul creștere n-a avut niciodată vreo problemă, la capitolul înflorire a fost o adevărată aventură. În anul următor achiziției nu aveam cine știe ce speranțe de înflorire pentru că citisem că e destul de tânăr pentru asta și că în condiții de interior nu prea se grăbește. Însă, mi-a făcut surpriza să facă

2-3 boboci. Evident, nu i-a ținut, dar cred că a fost vina mea, nu vina plantei. Mi-aduc aminte

că am observat niște păduchi lânoși la baza bobocului și am vrut să-i curăț. La scurt timp au căzut.

Mi-am administrat criticile de rigoare și în anul următor, deși situația cu lânoșii s-a repetat, am lăsat planta să lupte cu propriile forțe. Cu ocazia asta am văzut și eu cum arată floarea. Numai una a făcut, însă a

fost excepțională. Enormă, parfumată și cu straturi multicolore de petale. În timp ce urmăream cu

pasiune evoluția florii îmi spuneam că a meritat toate străduințele. Totul pentru o singură floare. Uimitoare.

Cornelia Constantin

